

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

14 квітня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Картере Валерія Івановича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Картере Валерія Івановича** (далі – Кандидат), який є суддею Вищого господарського суду України, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Кандидат обіймає посаду судді з 1995 р. Постановою Верховної Ради України 23.05.2013 р. був обраний суддею Вищого господарського суду України. Наразі Кандидат є секретарем першої судової палати цього суду.

У відповідь на запит Рада отримала інформацію (Додаток) про те, що Департаментом спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України (далі – ДСР ГПУ) здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні №42013110000001050 за підозрою колишнього Голови Вищого господарського суду України Татькова В.І., його колишнього заступника Ємельянова А.С. (нині суддя Вищого господарського суду України) та колишнього головного спеціаліста канцелярії (на правах відділу) управління документального забезпечення Вищого господарського суду України Катасонової Є.Б. у вчиненні злочинів проти правосуддя – втручання в діяльність судових органів та незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду, тобто у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України (далі - кримінальне провадження).

Кримінальне провадження розпочато за фактом здійснення вищими посадовими особами Вищого господарського суду України систематичних втручань в автоматизовану систему документообігу суду (далі – АСДОС). У процесі досудового розслідування були встановлені факти здійснення тиску на суддів Вищого господарського суду України, систематичного втручання у діяльність суддів та процес здійснення правосуддя. Причому таке втручання здійснювалося організаторами

злочину у винятково цинічний та зухвалий спосіб - шляхом підкорення собі органу суддівського самоврядування.

У порушення принципів роботи автоматизованої системи документообігу суду щодо об'єктивності, вірогідності (випадковості) розподілу справ, черговості та рівної кількості справ для кожного судді, з 01.01.2011 р. у Вищого господарського суду України було впроваджено 45 спеціалізацій суддів. При цьому, значна кількість спеціалізацій мала штучний характер та фактично дублювалася.

Досудовим розслідуванням на цей час встановлено 10 546 випадків розподілу справ (заяв) на одного суддю Вищого господарського суду України (безальтернативно) у так званих «тотожних» спеціалізаціях та 10 816 випадків внесення до автоматизованої системи документообігу Вищого господарського суду України недостовірних відомостей щодо можливості участі судді в автоматизованому розподілі справи (касаційної скарги). У період часу з 01.01.2011 р. до 01.05.2014 р. за такими «тотожними» спеціалізаціями, автоматизований розподіл у яких відбувався безальтернативно, були визначені такі судді: Акулова Н.В., Алєєва І.В., Бакуліна С.В., Барицька Т.Л., Борденюк Є.М., Владимиренко С.В., Волков Р.В., Величко Н.Л., Данилова Т.Б., Добролюбова Т.В., Дерєпа В.І., Демидова А.М., Євсіков О.О., Запорощенко М.Д., Заріцька А.О., Кравчук Г.А., **Картере В.І. (Кандидат)**, Кот О.В., Круглікова К.С., Князьков В.В., Корсак В.А., Козир Т.П., Кравчук Г.А., Новікова Р.Г., Малетич М.М., Мирошниченко С.В., Остапенко М.І., Удовиченко О.С., Панова І.Ю., Плюшко І.А., Прокопаніч Г.К., Першиков Є.В., Самусенко С.С., Хрипун О.О., Швець В.О., Шевчук С.Р. та Чернов Є.В.

Кандидата віднесено слідством до групи суддів Вищого господарського суду України, на яких здійснювався розподіл справ з порушенням порядку, встановленого законом.

На цей час у кримінальному провадженні як свідків допитано 30 суддів Вищого господарського суду України. Усі ці судді формально дають показання та відповідають на запитання слідчого. Водночас при явних ознаках неправомірності дій під час розподілу справ (касаційних скарг) між судьями Вищого господарського суду України вони не надають викривальні показання щодо осіб, причетних до указаних неправомірних дій, чим не сприяють розкриттю злочинів, повному, всебічному та об'єктивному з'ясуванню всіх обставин провадження.

Неухильно слідуючи принципу презумпції невинуватості, Рада не робить стверджувальних висновків про причетність Кандидата до зазначених злочинів, щодо яких проводиться розслідування. Проте наявна у Ради інформація з кримінального провадження дає обґрунтовані підстави вважати, що ним встановлені факти тривалого існування в Вищому господарському суді України негативної неформальної практики щодо організації розподілу справ. Така практика мала можливість утвердитися в Вищому господарському суді України лише за активної чи мовчазної згоди з нею

суддів цього суду з нехтуванням принципу незалежності судді.

Призначення будь-якої особи на посаду судді має відбуватися з урахуванням її минулої професійної діяльності та того, як вплине перебування цієї людини на посаді судді під кутом зору необхідності підвищення рівня суспільної довіри до суду.

Незалежність судів є основним принципом побудови ефективної системи правосуддя. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» встановлює, що суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Статтею 5 Кодексу суддівської етики визначено, що незалежність судді під час здійснення правосуддя є передумовою дії принципу верховенства права та невід'ємною складовою справедливого суду. На нашу думку, Кандидат не продемонстрував повагу до принципу незалежності суддів.

Відповідно до ст. 2 Кодексу суддівської етики суддя має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя, та бути незалежним від своїх колег у процесі прийняття рішень. Він не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим. А ст. 3 цього Кодексу вимагає від судді докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законслухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною. Ці норми засвідчують, що суддя має займати не пасивну, а активну позицію у відстоюванні своєї незалежності і не лише сам не втручатись у діяльність інших суддів, але й не дозволяти цього іншим.

Наведені факти свідчать, що Кандидат протягом тривалого часу не лише не вчиняв активних дій з метою припинення системного незаконного впливу на процеси розподілу справ, але й щонайменше пасивно сприяв цим процесам. А коли ці факти було викрито, не вживає активних дій з метою сприяння ефективному розслідуванню цих справ. Це свідчить про порушення Кандидатом основоположних засад принципу незалежності судді.

З огляду на викладене, Громадська рада доброчесності дійшла висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додаток:

Лист Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка С. В. від 12.04.2017 р.

Координатор

Громадської ради доброчесності